

Той като видя парите, взема ги бързо и ги тури в джоба си заедно с ръката си.

— Благодаря ви . . . Макар, че аз такова, но все пак . . . благодаря ви, — рече инспекторът и лицето му засия.

— Виждам ви, че сте способна учителка... Още нова, неопитна и непосветена, но отлично подготвена. Поздравлявам ви!

Инспекторът се ръкува с учителката, излезе и отиде в друга стая.

Пенка Стоянова остави пак на катедрата съвсем праздната си вече чантичка, седна на стола и каза:

— Деца, отворете си тетрадките и препишете първите пет изречения от христоматията.

Децата се размърдаха. След това зашумяха листи, заскърцаха пера.

Пенка Стоянова подпре глава на ръце и се замисли.